

Frans ten Bosch, een vermoorde missionaris

Door Theo Withag

Frans ten Bosch werd op 25 november 1964 in Belgisch Kongo vermoord omdat hij op het verkeerde moment op de verkeerde plaats was. Hij was in Stanleyville, omdat hij zijn parochie aldaar, ondanks waarschuwingen dat levensgevaar dreigde, niet in de steek wilde laten.

Wat was er dan aan de hand?

Tot 30 juni 1960, toen Kongo, op initiatief van de MCM (*Mouvement National Congolais*) leider Lumumba, onafhankelijk werd, was het een welvarende Belgische kolonie.

De eerste onafhankelijke Kongolese regering, met Joseph Kasavubu als president en Lumumba als eerste minster, kreeg het meteen zwaar te verduren.

Katanga, de aan delfstoffen zeer rijke provincie van Kongo, wilde onafhankelijk zijn van de nieuwe regering. Met steun van de Belgische regering riep Moïse Tsjombe op 11 juli 1960 de onafhankelijkheid van Katanga en ook die van de diamantprovincie Kasai uit.

De Kongolese regering riep de VN te hulp om de opstandige provincies tot de orde te roepen, maar de malaise hield aan. Uiteindelijk riep Lumumba de Sovjet Unie te hulp. Hij werd daarop door het Westen bestempeld als een gevaarlijke communist en het Westen spoorde daarop president Kasavubu aan om zijn eerste minister (Lumumba) te ontslaan, wat uiteindelijk ook lukte.

Op 14 september 1960 was kolonel Joseph Mobutu het gekonkel zat, pleegde een staatsgreep en wist uiteindelijk de opstandige provincie Katanga en Kasai weer onder regeringsgezag te brengen. Toen Lumumba op 17 januari 1961 in een militaire gevangenis werd vermoord kwamen zijn door de Sovjet Unie gesteunde aanhangers (MCM) in opstand tegen de Westers georiënteerde regering van Mobutu. De rebellen van het MCM kregen steeds meer de overhand en vermoordden veel blanken. De blanken - met uitzondering van de paters, broeders en zusters - die allen op hun post bleven - sloegen voor de rebellen op de vlucht. In Stanleyville raakten ze echter ingesloten door de rebellen en op 24 november 1964 ondernamen Belgische parachutisten een actie om de blanken daar te bevrijden. In veel gevallen kwamen zij echter te laat.

Bloedbad in Stanleystad: 31 NOG VIER NEDERLANDSE DOOR REBELLEN

(Van onze correspondent)

BRUSSEL, 30 nov. — Het Kongolese drama brengt steeds meer droevige berichten. De Kongolese rebellen hebben weer vier Nederlandse missionarissen van de congregatie der priesters van het heilig hart vermoord. Reeds eerder werden een broeder monnik en twee Nederlandse leken in Kongo de dood. De missionarissen zijn dit weekeinde te Stanleystad begraven. Over eenendertig andere Nederlandse leden van dezelfde congregatie maakt men zich ernstige zorgen op de missiepost van de priesters van het heilig hart te Brussel.

Luxemburger overleefde massa-slachting

Volgens de laatste berichten waarover men daar gisteravond beschikte zou één van de Nederlanders in Stanleystad nog in leven zijn. Hij zou de naam van het bisdom Wamba dragen en zijn genaamd, terwijl twaalf Nederlanders van het aartsbisdom Stanleystad als gijzelaar zouden zijn weggevoerd naar Brazzaville. Ook de kruislieden van het bisdom Wamba worden als gijzelaars beschouwd.

Congregatie in angst

De grote angst van de congregatie van de priesters van het H. Hart gaat nu uit naar alle missionarissen in het bisdom Wamba, in het hartje van het rebellengebied, ten noordwesten van Stanleystad. Hier zijn 31 Nederlanders. In het zelfde bisdom worden ook 20 zusters, maar onder hen zijn geen landgenoten.

Volgens geronde berichten uit het naburige Poola, dat na een korte parachutistenactie weer in handen van de rebellen is achtergelaten, zouden er ook nog twee Nederlanders in Wamba zijn. Men noemt een gezin van drie personen, acht missionarissen. Dit zou ongeveer hetzelfde zijn. Het overige hier echter geruchten, die men te Brussel met de grootste voorzichtigheid beoordeelt. In Poola zelf hebben de rebellen vijf paters dominanten vermoord. Uit de verhalen van enkele geredden uit

PATER F. TEN BOSCH ... gedood ...

dom Boma en de monniken hebben Nederlandse missionarissen in het rebellengebied.

De vier Nederlandse missionarissen vielen allen in een massaslachting, waarbij 31 religieuzen en leken het leven lieten. Zij vonden de dood in een buitenwijk van Stanleystad, aan de overzijde van de Kongo rivier. Dit stadsgedeelte is thans weer in handen van de rebellen.

De Nederlandse slachtoffers zijn: Pater Frans ten Bosch (51) geboren te Lichtenvoorde, die sinds 1946 in Kongo verbleef; Pater Hendrik van der Vecht (55) geboren te Enschede en sinds 1939 in Kongo; Pater Hendrik Verberne (40) geboren te Asten en missionaris in Kongo sinds 1956; Broeder Damianus Brabers (59) geboren te Breda en werkzaam in Kongo sinds 1931.

Zij werden allen op afschuwelijke wijze vermoord samen met vijf andere pater of zusters en elf leken voor de misaltaar van de H. Martha, die om de poort van het H. Hart klooster. De slachting moord gebeurde daags na de landing

Het Eindhovens Dagblad schreef in 1964:

Brussel, 30 nov.- Het Kongolese drama brengt steeds meer droevige berichten. De Kongolese rebellen hebben weer vier Nederlandse missionarissen van de congregatie der priesters van het Heilig Hart vermoord. De missionarissen zijn dit weekeinde te Stanleystad begraven. Over eenendertig andere Nederlandse missionarissen van dezelfde congregatie maakt men zich ernstige zorgen.

Volgens de laatste berichten waarover men daar gisteravond beschikte zouden de 19 Nederlandse missionarissen van het bisdom Wamba door rebellen gevangen zijn genomen, terwijl twaalf Nederlanders van het aartsbisdom Stanleystad als gijzelaar zouden zijn weggevoerd naar Brazzaville.

De vier Nederlandse missionarissen vielen allen in een massaslachting waarbij 31 religieuzen en leken het leven lieten. Zij vonden de dood in een buitenwijk van Stanleystad, aan de overzijde van de Kongo rivier. Dit stadsgedeelte is thans weer in de handen van de rebellen. De Nederlandse slachtoffers zijn: Pater Frans ten Bosch (51) geboren te Lichtenvoorde, die sinds 1946 in Kongo verbleef; Pater Hendrik van der Vecht (55) geboren te Enschede en sinds 1939 in Kongo; Pater Hendrik Verberne (40) geboren te Asten en missionaris in Kongo sinds 1956; Broeder Damianus Brabers (59) geboren te Breda en werkzaam in de Kongo sinds 1931.

Zij werden allen op afschuwelijke wijze vermoord samen met vijf andere paters, elf zusters en elf leken voor de missiekerk van de H. Martha, die aan de paters van het H. Hart toebehoort. De laaghartige moord gebeurde daags na de landing van de Belgische parachutisten te Stanleystad. Slechts één missionaris overleefde het bloedbad, de Luxemburgse pater Schuster, die een schot in de long kreeg. Twee dagen lang lag hij roerloos tussen de opeengestapelde lijken. De minste beweging zou ook zijn einde hebben betekend.

Wie was pater Frans ten Bosch?

Pater Frans ten Bosch werd geboren op 5 augustus 1913 te Lichtenvoorde. In zijn jeugd woonde hij in een huis aan de Raadhuisstraat net voor het postkantoor. Zijn vader Bernard ten Bosch werkte als boekhouder bij H.B. Sterenborg (schoenfabriek aan de Nieuwe Maat) en zijn moeder Hedwig ten Bosch was naaister. Frans had twee broers: Jozef en Karel en vier zussen: Johanna, Hedwig, Detty en Gerda. Na zijn lagere school in Lichtenvoorde ging hij naar de ULO en daarna naar het seminarie om opgeleid te worden tot priester. Op 7 september 1935 trad hij in bij de congregatie van de Priesters



Foto gemaakt 3-9-1944 ter gelegenheid van het 40-jarig priesterjubileum van zijn oom pater Eusebius ten Bosch.

Voorste rij vlnr: Frans, Jos, Detty en Ben Schröer. Tweede rij vlnr: mevr.(Tenteman), Pater Frans J.J.ten Bosch geb. 5-8-1913, Johanna ten Bosch, pater Eusebius F. ten Bosch, J.B.F. ten Bosch, geb.2-3-1867, mevr.S.H. (Hedwig) ten Bosch-Schäpers, pastoor Ev. van der Snoek. Derde rij vlnr: pater Hildebertus Saes, pater Gentianus Hogenelst, heer Nijhoff (Groenlo), mevr. Joh.M.H. Schröer - ten Bosch, geb. 21-5-1901, H.A. Schröer, geb. 6-5-1899, Bernadette ten Bosch, geb. 26-11-1916, Henny Schonebeek, Lies Thesseling (relatie), Bernard Hulshof (Brul), kapster Konings (Groenlo), Joseph ten Bosch (onderwijzer), pater Nazarius de Wit. Achterste rij vlnr: Jan Wieggers, Willem Wieggers, mevr. Wieggers-(geb.Wolters?) Harreveld, hr. ? Manschot, mevr. ? Manschot.

Fotocollectie: Familie Schröer



Als neomist op 2 augustus 1942.

Fotocollectie: Anatole Sala

van het Heilig Hart¹ en op 19 juli 1942 werd hij in Hees bij Nijmegen tot priester gewijd. Hij is toen als pastor ingevallen tijdens de Tweede Wereldoorlog tot hij in 1946 naar de Kongo vertrok om te gaan werken als missionaris. In het plaatsje Batáma heeft hij jarenlang op de missiepost gewerkt. Hij was pastoor in Stanleyville toen hij op 25 november 1964 door de rebellen werd vermoord. De Belgische parachutisten waren net te laat om hem te bevrijden.

Zijn parochie was zeer uitgestrekt. Om al zijn parochianen te kunnen bezoeken moest hij soms wel 380 km reizen, want de dorpjes lagen erg ver uit elkaar. De eerste jaren had Frans ten Bosch een VW-kever, later een VW-busje. Hij bezocht de dorpjes en als die nog geen kerkje hadden, bouwde hij er met de mensen een van palen, modder/leem en bladeren, ter grootte van ongeveer 4 bij 8 meter. Hij

zorgde dat er scholen kwamen en bleven. Als hij zeker wist dat ze de catechismus goed kenden doopte hij wel 30 tot 40 volwassenen en kinderen tegelijk. Ook kon hij er op één morgen zo'n 5 tot 10 paartjes



Pater Frans ten Bosch, met een kind op de arm, voor het ziekenhuis op zijn missiepost in de Kongo. Foto genomen in de jaren vijftig van de vorige eeuw.

Fotocollectie: Familie Schröer

trouwen. Als hij in de dorpjes aankwam waren de bewoners erg blij en ontvingen hem al zingend. Op de missiepost zelf hadden ze een kerkje, een school, een ziekenhuis en een koffieplantage.

Zaterdag 28 nov. l.l. bereikte ons het bericht, dat Pater Frans ten Bosch in Stanleystad, Belgisch Kongo, vermoord was. Aanvankelijk de stille hoop koesterend, dat het een gerucht zou zijn, bleek na informatie bij de Missieprocurator te Rotterdam en de Ambassade te Brussel helaas de juistheid van dit bericht.

En dan komt in de verslagenheid zijn beeld steeds duidelijker boven: Een man in de kracht van zijn leven, 51 jaar oud.

In 1942 werd hij in Hees bij Nijmegen priester gewijd; hij moest wegens de oorlog enkele jaren wachten voor hij in 1946 als missionaris kon vertrekken naar de Kongo, waar hij 18 jaar zou werken.

Hoe hij daar arbeide, zal wel niemand precies kunnen vertellen, want Pater Frans was een optimist, echt een „vrolijke Frans”, die met z'n opgewekt karakter niet met de moeilijkheden van het missionarisleven te koop liep. Als hij op verlof was, prakkiseerde hij liever van alles om z'n mensen in Kongo goed te kunnen doen bij z'n terugkomst. Dan was hij blij en dankbaar aan z'n weldoeners, zoals te lezen was in de „E.L.N.A.”, waarin hij enthousiast over de geslaagde „Klerenactie Kongo” schrijft: „twaalf grote kisten zijn volgepakt met zeer waardevolle kleding voor armen en gebrekkigen; 't zal daarginds met vreugde ontvangen worden”.

Toch bleek uit z'n verhalen wel eens, dat het niet altijd meeviel en dat er naar de mens gesproken weinig succes viel te oogsten. Ty-

IN MEMORIAM



**Pater
Fr. ten Bosch S.C.J.**

perend voor de primitieve levensomstandigheden, waarin hij zelf verkeerde, is zijn laatste brief, die hier in Lichtenvoorde werd ontvangen. Daarin vraagt hij - hij is dan Pastoor in Stanleystad - een pakje scheermesjes, 'n paar sokken, een tandenborstel en een paar pakjes naalden voor de Zusters.

Zijn laatste vertrek in 1963 moet hem moeilijk zijn gevallen. Bij vroegere onlusten in Kongo had hij al eens voor hete vuren gestaan, maar hij was er ongedeerd vanaf gekomen. Hij voorzag deze keer, dat er opnieuw gevaren konden dreigen. Toen iemand hem voor z'n vertrek de raad gaf: „blijf dan hier, er is daar toch niets te bereiken - wacht liever tot de rust is weergekeerd” was z'n antwoord: „m'n medebroeders hebben hun verlof ook nodig; als ik niet ga, moet een ander daar blijven”. En hij is gegaan.

Z'n familie, z'n confraters, z'n vele vrienden en bekenden zullen hem missen, maar dit is zeker: Frans ten Bosch zal in de herinnering van allen voortleven als een echte Missionaris, die z'n leven aan God gegeven heeft voor zijn volk. En allen zullen hem dikwijls in hun gebed herdenken.

Woensdagmorgen werd in de parochiekerk een Requiem-mis opgedragen. Velen maakten van de gelegenheid tot condoleren gebruik om de familie deelneming te betuigen met het smartelijk verlies. Onder hen waren ook enige Paters van het H. Hart van Jezus.

De Elna van 2 december 1964 schrijft over Frans ten Bosch in een In Memoriam het volgende:

Zaterdag 28 november jl. bereikte ons het bericht, dat Frans ten Bosch in Stanleystad, Belgisch Kongo, vermoord was. Aanvankelijk de stille hoop koesterend, dat het een gerucht zou zijn, bleek na informatie bij de Missieprocurator te Rotterdam en de Ambassade te Brussel helaas de juistheid van dit bericht. En dan komt in de verslagenheid zijn beeld steeds duidelijker naar boven: een man in de kracht van zijn leven, 51 jaar oud.

In 1942 werd hij te Hees bij Nijmegen priester gewijd; hij moest wegens de oorlog enkele jaren wachten voor hij in 1946 als missionaris kon vertrekken naar de Kongo, waar hij 18 jaar zou werken.

Hoe hij daar arbeide, zal wel niemand precies kunnen vertellen, want pater Frans was een optimist, echt een „vrolijke Frans”, die met z'n opgewekt karakter niet met de moeilijkheden van het missionarisleven te koop liep. Als hij op verlof was, prakkiseerde hij liever van alles om z'n mensen in Kongo goed te kunnen doen bij zijn terugkomst. Dan was hij blij en dankbaar aan z'n weldoeners, zoals te lezen was in de ELNA, waarin hij enthousiast over de geslaagde „Klerenactie Kongo” schrijft:

“ twaalf grote kisten zijn volgepakt met zeer waardevolle kleding voor armen en gebrekkigen; 't zal daarginds met vreugde ontvangen worden”.

Toch bleek uit zijn verhalen wel eens, dat het niet altijd meeviel en dat er naar de mens gesproken weinig succes viel te oogsten. Typerend voor de primitieve levensomstandigheden waarin hij zelf verkeerde, is zijn laatste brief, die hier in Lichtenvoorde werd ontvangen. Daarin vraagt hij - hij is dan pastoor in Stanleystad - een pakje scheermesjes, 'n paar sokken, een tandenborstel en een paar pakjes



IN MEMORIAM



In dankbare herinnering aan

Franciscus Johannes Josephus ten Bosch

Priester van de Congregatie van het H. Hart

Hij werd geboren te Lichtenvoorde op 5 aug. 1913; 7 september 1935 trad hij in de congregatie van het H. Hart; 19 juli 1942 werd hij priester gewijd en in augustus 1946 vertrok hij als missionaris naar Congo. Daar stierf hij te Stanleystad op 25 november 1964 een gewelddadige dood.

„Niemand heeft groter liefde dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden” (Jo. 15, 13) Toen pater Frans na een vakantie in 1963 naar Congo terugging, kende en vreesde hij de grote gevaren die hem daar wachtten. „Ik kan mijn mensen toch niet in de steek laten en ik moet mijn confraters toch aflösen!” En hij ging . . . en hij heeft zijn leven gegeven . . . Het was de liefde van Christus, die hem droeg. Allen die hem gekend hebben, zullen beamen, hoe hij altijd aan anderen dacht; altijd voor anderen bezorgd was; 't laatst wat hij had, aan de anderen weggaf. En het was alles zo „echt” in hem. „Eerlijk, vroom en zonder gemaaktheid,” zo tekende hij eens in een preek voor anderen ongewild zichzelf.

Nu heeft God deze goede en blijde mens, die alles gaf om Gods heil aan anderen te verkondigen, - naar wij vast vertrouwen - opgenomen in zijn eeuwige vreugde en heerlijkheid.

naalden voor de Zusters.

Zijn laatste vertrek in 1963 moet hem moeilijk zijn gevallen. Bij vroegere onlusten in Kongo had hij al eens voor hete vuren gestaan, maar hij was er ongedeerd vanaf gekomen. Hij voorzag deze keer, dat er opnieuw gevaren konden dreigen. Toen iemand hem voor z'n vertrek de raad gaf: "Blijf dan hier, er is daar toch niets te bereiken, wacht liever tot de rust is weergekeerd", was zijn antwoord: "m'n medebroeders hebben hun verlof ook nodig. Als ik niet ga, moet een ander daar blijven". En hij is gegaan.

Shanleyville 17 Juni '64
Dorke Riva, Ben, Judith, Denise en Tommie,

Vannorgen 17 Juni jullie brief ontvingen, verzonden 16 Juni. Doet jullie brief gisteren avond 16 Juni in Shan is een goeie komen in 5 dagen. Dit keer veel heel lief. Louis druwt ik Med. of meer, soms kunnen een week. Hartel. dank. Het is prettig eens met wat met nieuw te geven. Gewoonlijk schrijf ik dan ook een jaarmis brief. Je hebt daar behoefte aan. Professor moet je inschrijven. Hij is Drot. met het hebben houden deeldij uitgevat. De wal een dicit moete voor doen om 2 of 2 te krijgen. Doet veel met eukle meken dekken. niet veel zien. Ik ben vanmorgen vertrokken naar de rimbac om enkele schoolje te controleren. Ben zaterdag naar Muis. Dit omkwa 25 - 40 Km naar huis. Jullie hebben dus over t algemeen goed mees. Doet is ook heel prettig en de vakantie is dus goed geweest.

Omdat de onderwijzer vorig jaar verscheidene maanden gestaan heeft vanwege lange achterstallige betaling zijn de scholen door jaar 15 oct begonnen. alles patet nu door tot 15 Juli. Het is hier de grote vakantie tot van juli - 7 Sept. onderaan men ik enkele dingen wilde kopen die te kopen en te maken naar het addees van een pater die op voor 2 maanden naar naar dien konst. dan zoveel heb ik ook een lijstje gegeven. Het alles samen is eekwees en ditte list dan de 1700 goed is mogelijk maar dat adres, met een beleidigend briefje.

dit is t dan:

- 1 doz (2 of 12 stuks) bougies voor volkswagen (kleine) en opbl. Record. Zullen wel een soort bougies zijn.
- 1 groot flesje Valdelin. (naar het schieden)
- 1 groot flesje Valdelin. (naar het schieden)
- 4 kabels die van de distributen (aandeler?) naar de bougies lopen, voor volkswagen - (kleine)
- 12 meentandjes voor de v.w. (kleine)
- 1 volkswagen deukel, rechthoek met beide mitzindelen ~~hol~~ ^{hal} van binnen.

- plus de stap die daarbij hoort ~~met~~ ^{met} voor die bougies, sleutel, stap en meentandjes, dat maak een van de kluis tot manjama, dat krijg ik de mitzindien wel inkoop. Ook voor 4 bandenreprees, waarvan men de banden kan losmaken om te repareren.

Verder twee bandjes voor de bandreecodes en een lage balletspool, grootte - doordure 10 cm. spoel (dikte) met 270 meter band op elk. Hierbij dan het adres van de pater. (gafre doren) s. Pater M. Velisse
Kerkstraat 158
Koningsbosch (Rb)
Nederland.

De doek julle meer bij verzonden van julle die julle niet is t alles held. dat een met naar a. v. b. Als voor de jaar bij v.w. Koffers in patten. Jullie van julle oellen en die meentandjes pater; om daar.



De Frans ten Boschschool.
Foto: Theo Withag



Het gedenkteken in de hal van de school. Op het schild de tekst: 'Frans ten Bosch 1913-1964, Ik kon mijn mensen toch niet in de steek laten'.
Foto: Theo Withag

Zijn familie, z'n confraters, z'n vele vrienden en bekenden zullen hem missen, maar dit is zeker: Frans ten Bosch zal in de herinnering van allen voortleven als een echte Missionaris, die zijn leven aan God gegeven heeft voor zijn volk. En allen zullen hem in zijn gebed herdenken. Woensdagmorgen werd in de parochiekerk (van Lichtenvoorde TW) een Requiem-mis opgedragen.....

Pater Frans ten Bosch correspondeerde veelvuldig met zijn neef Ben Schröer in Lichtenvoorde, wiens huwelijk met Ria Lelivelt hij tijdens zijn verlof in Lichtenvoorde in 1957 mocht inzegenen. Ben Schröer was de zoon uit het huwelijk van Hendrik Schröer (geb.te Lichtenvoorde 6-5-1899) met Johanna ten Bosch (geb.te Bocholt 21-5-1901), de zuster van Frans ten Bosch.

Op 17 juni 1964, een paar maand voor zijn dood, schreef Frans ten Bosch nog een brief aan Ria en Ben en hun drie kinderen. Een kopie van deze brief is op de vorige bladzijde afgedrukt. De inhoud ervan getuigt van de grote materiële nood op zijn missiepost, terwijl over het dreigende gevaar met geen woord wordt gerept. Of Frans ten Bosch de gevraagde spullen voor de reparatie van zijn Volkswagen nog in ontvangst heeft kunnen nemen valt te betwijfelen.

De opofferingsgezindheid van de Lichtenvoordenaar Frans ten Bosch heeft zo'n diepe indruk achtergelaten, dat kort na zijn dood

te zijner ere de Eerste Broekdijk in Lichtenvoorde op initiatief van de leerlingen van de toenmalige Mulo werd omgedoopt tot Frans ten Boschstraat.

Op 1 december 1967 werd aan de Rode van Heeckerenstraat 26 een geheel nieuwe lagere school in gebruik genomen. Om Frans ten Bosch te eren en om hem nooit te vergeten werd zijn naam aan deze nieuwe school verbonden. In de hal bevindt zich een gedenkteken met zijn beeltenis.

Bronnen:

Wikipedia

Persberichten

Werkstuk, getiteld 'Frans ten Bosch', van Wiebe Hoenderboom, een kleinkind van Ben Schröer. Wiebe schreef dit werkstuk in 2001, als leerling van groep 7 van de basisschool Frans ten Bosch aan de Rode van Heeckerenstraat. Bij dit werkstuk was ook de brief gevoegd die Frans ten Bosch op 17 juni 1964 schreef aan Ben Schröer.

Met dank aan Ria Schröer-Lelivelt voor haar medewerking.

Voetnoten:

¹ De Priestercongregatie van het Heilig Hart van Jezus (in het Latijn: Congregatio Sacerdotum a Corde Jesu, afgekort SCJ) is een congregatie in de Katholieke Kerk die in 1877 door Leo Dehon in het Franse Saint-Quentin werd gesticht. De priesters worden ook wel Dehonianen, naar de stichter, genoemd. De congregatie richtte in 1911 een Nederlandse 'provincie' op. Sinds kort vormt de Nederlandse provincie samen met Vlaanderen de Confederatie van de Vlaamse-Nederlandse Provincie. De priestercongregatie telt elf gemeenschappen in Vlaanderen en Zuid-Nederland, waaronder Asten. De congregatie telt in totaal zo'n 2.200 leden en is actief in 35 landen. Binnen de Nederlandse congregatie worden geen priesters meer opgeleid. Wel zijn er opleidingscentra in de missielanden. Kenmerkend is de sociale bewogenheid van de congregatie. Van Langen: "Oorspronkelijk stelde de congregatie de ellendige toestand van arbeiders in de fabrieken aan de kaak en wilde het de mentaliteit van werkgevers veranderen."